

dukça güçlü bir dayanağıdır. Bireysel duyarlılıkların kendilerini hümoristik, eleştirel ya da poetik sınır alanları içinde sinama imkanını buldukları bu eğilim, bazı düşsel fantezilerin sürrealistik çağrışımlara yol açan belirtilerini de kapsar.

Sergide pek az sanatçıyla temsil edilen soyut eğilimler, akademik eğitimin yenilenen çağdaş disiplinlerle ilinti kurma çabasını yansıtmaktadır. Genelde geometrik ve lirik olarak belirlenen soyut üslup eğilimlerinin, giderek post-modern aşamada kavramsal ya da minimalist çözümlerin araştırıldığı bazı ekstremlerle de ilintiye girme eğilimi belirgindir. Eski şema geometrisi ya da geçmişin dekoratif simgelerinden arta kalan sorunsallardan herhangi bir irdelem payı bırakmayan bu soyut üslup değerlerinin, mesaj iletiminde biçimsel kodların içeriksel ağırlığına dikkat çekmeyi amaçlayan bir yanları olduğu söylenebilir.

80'li yıllar tüm dünyada ifadeci taşkınlığın toplumsal davranış sorunsallarıyla bütünleştiği bazı değer sistemlerinin yaratılmasına tanık olmuş ve ruhsal yapıların dışa-vurum süreçlerinde dinamik yolların araştırıldığı davranışlar belirlemiştir. Ekspresyonizmin yüzyıl başlarındaki Alman ve Fransız fauvist kökenlerinden sonra 2. Dünya Savaşı ertesinin Amerikan soyut-ekspresyonizmi de 80'li yılların yeni-ekspresyonist yaklaşımlarına birer dayanak oluşturmuştur. Ancak 80'li yılların yeni-ekspresyonizmi, geçmişteki kökenlerini sorgulayan post-modern eğilimler yansıtmalarının yanı sıra, güncel sorunlara sürekli olarak karşılıklar aranıp bulunan yeni bir biçim dinamizmi oluşturma savını da birlikte getirmiştir.

Türkiye'de soyut-ekspresyonizm, genelde toplumsal bunalımlara gönderme değerlerini de içinde barındıran bireysel dram yüklerinin, figüratif biçim çarpıtmalarıyla taşımaya çalışan kaotik üsluplar serüvenini yansıtmaktadır.

2. Uluslararası İstanbul Bienali kapsamında Askeri Müze salonlarında yer alan 80'li Yıllarda Türk Resmi Sergisi'nde yer alan sanatçıların, Batı sanat anlayışlarıyla temas noktaları belir-